

Una vista de la Porxada un dia d'estiu, que no és dijous, a l'hora que el sol bull a la Plaça i n'allunya tota ànima viventa.

Clixé Joan Canal

GRANOLLERINS I COMERCIANTS

Es evident que quan es tracta de negoci, el tradicional no pot estar d'acord amb el que hem vingut en anomenar modernisme, ja sigui social, polític o comercial.

Per això en tractar del mercat de Granollers hem de defensar els nostres drets propugnand per fortificar el cercle de les nostres fronteres, argument poc liberal, però que no tenim cap inconvenient a utilitzar, donat que som testimonis presencials de que en l'actualitat i una mica massa descaradament, les realitats de la vida avantposen materialismes vulgars i prosàics als idealismes. El mercat de Granollers, tradicional, emparat i imposat per raons *superhumanes*, no pot ésser tractat ni considerat com un de tants aspectes de la vida comercial d'un poble, i per consegüent en favor de la seva existència i del seu progrés i millorament havem d'utilitzar, sense compliments, mitjans, formes i maneres que el defensin i assegurin amb absoluta eficàcia. Determinats caràcters de la vida del mercat que abans li donaven un alegre i agradable matís, el transcurs del temps els ha canviat per complet, convertint-los en competidors dels interessos locals.

Avui la ciutat compta amb tot el què els seus visitants puguin necessitar, i totes les activitats de l'ordre a les que ens referim que no siguin de casa nostra, haurien de trobar-se amb la cleda de l'administració municipal, que exercís de ciudadós tutor dels interessos de la ciutat.

La indústria i el comerç local és l'únic que té dret indis-

cutible a beneficiar-se del mercat com a justa compensació als tributs que suporta directament i perquè en definitiva, per raons naturals i històriques que hem de beneir i ens en hem de sentir orgullosos, el patró d'aquest privilegi és Granollers.

El venedor foraster que a l'empar d'una patent d'ambulant vingui a restar-nos negoci, hauria de pagar uns arbitris municipals calculats en relació al que rendeix a la ciutat una família resident a Granollers de parecudes característiques. Aquest proteccionisme no ha d'emparar abusos de cap classe; seria una immoralitat i una falta de sentit comercial contra el que l'Ajuntament hauria de posar-hi remei ràpid i implacable.

Una oficina municipal de repès i control de totes menes, instal·lada en lloc cèntric, hauria d'estar en servei permanent tots els dies de mercat.

L'Ajuntament hauria d'organitzar una Junta de contribuents per a reglamentar els preus, tributs i tot quant es refereix a higiene, sanitat, utilització de carrers i places, transports, propaganda, organització de serveis i atraccions diverses, buscant la millor manera de perllongar i fer agradable l'estada a la ciutat als nostres comarcans, avui sensiblement reduïda per les facilitats que els moderns mitjans de transports ofereixen per al ràpid retorn als pobles.

Seria molt pràctic, acomodant-ho a regles d'estètica, que els industrials instal·lessin conjuntament anuncis grans i